

Vorlagefragen

1. Ali je državam članicam ob upoštevanju člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v povezavi s členoma 6 in 53 Listine ter ob upoštevanju člena 15(2)(b) Direktive 2008/115⁽¹⁾, člena 9(3) Direktive 2013/33⁽²⁾ in člena 28(4) Dublinske uredbe⁽³⁾ dovoljeno sodni postopek, v katerem je mogoče izpodbijati pridržanje, ki so ga odredili organi, urediti tako, da je sodišču prepovedano, da po uradni dolžnosti preuči vse vidike zakonitosti pridržanja, da o njih odloči in, če po uradni dolžnosti ugotovi, da je pridržanje nezakonito, to nezakonito pridržanje takoj odpravi ter odredi takojšnjo izpustitev tujca? Če Sodišče Evropske unije meni, da taka nacionalna ureditev ni združljiva s pravom Unije, ali to pomeni tudi, da mora sodišče, če ga tujec zaprosi za izpustitev, vedno po uradni dolžnosti aktivno in temeljito preučiti vsa upoštevana dejstva in elemente v zvezi z zakonitostjo pridržanja ter o njih odločiti?
2. Ali je ob upoštevanju člena 24(2) Listine v povezavi s členom 3, točka 9, Direktive 2008/115, členom 21 Direktive 2013/33 in členom 6 Dublinske uredbe odgovor na prvo vprašanje drugačen, če je tujec, ki so ga organi pridržali, mladoleten?
3. Ali iz pravice do učinkovitega pravnega sredstva, kot je zagotovljena s členom 47 Listine v povezavi s členoma 6 in 53 Listine ter ob upoštevanju člena 15(2)(b) Direktive 2008/115, člena 9(3) Direktive 2013/33 in člena 28(4) Dublinske uredbe, izhaja, da mora sodišče katere koli stopnje, kadar tujec od njega zahteva, naj odpravi pridržanje in ga izpusti, v vsaki odločitvi o tej zahtevi zagotoviti zadostno vsebinsko obrazložitev, če je pravno sredstvo sicer vloženo na način, ki je predviden v tej državi članici? Če Sodišče meni, da nacionalna sodna praksa, v skladu s katero zadostuje, da sodišče druge in torej najvišje stopnje izda odločbo brez vsakršne vsebinske obrazložitve v ta namen, ni združljiva s pravom Unije glede na način, na katerega je sicer v tej državi članici urejeno to pravno sredstvo, ali to torej pomeni, da je treba tako pristojnost sodišča, ki odloča na drugi in torej najvišji stopnji v azilnih zadevah in rednih zadevah tujcev – glede na ranljivi položaj tujca, velik pomen postopkov v zvezi s tujci in ugotovitev, da ti postopki, ki se glede pravnega varstva razlikujejo od vseh drugih upravnih postopkov, za tujca določajo enaka skromna procesna jamstva kot postopek v zvezi s pridržanjem – prav tako šteti za nezdružljivo s pravom Unije? Ali je ob upoštevanju člena 24(2) Listine odgovor na ta vprašanja drugačen, če je tujec, ki vloži tožbo zoper odločbo s področja prava tujcev, mladoleten?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL 2008, L 348, str. 98).

⁽²⁾ Direktiva 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL 2013, L 180, str. 96).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vloži državljan tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Ustavno sodišče Republike Slovenije
(Slovenija) 28. januarja 2021 – Banka Slovenije/ Državni zbor Republike Slovenije**

(Zadeva C-45/21)

(2021/C 128/25)

Jezik postopka: slovenščina

Predložitveno sodišče

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Banka Slovenije

Druga stranka v postopku: Državni zbor Republike Slovenije

Vprašanja za predhodno odločanje

- a) Ali je treba 123. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije in 21. člen Protokola št. 4 razlagati tako, da prepovedujeta, da bi nacionalna centralna banka, ki je članica Evropskega sistema centralnih bank, iz lastnih sredstev odškodninsko odgovarjala nekdanjim imetnikom izbrisanih finančnih instrumentov, o izbrisu katerih je odločila pri izvrševanju svoje zakonsko dodeljene pristojnosti izrednih ukrepov v javnem interesu zaradi preprečitve ogroženosti stabilnosti finančnega sistema, če se v poznejših sodnih postopkih izkaže, da pri izbrisu ni bilo spoštovano načelo, da ne sme biti noben imetnik finančnega instrumenta zaradi izrednega ukrepa na slabšem, kot če izrednega ukrepa ne bi bilo, če pri tem nacionalna centralna banka odgovarja: (1) za škodo, ki jo je bilo mogoče predvideti iz dejstev in okoliščin, kakršne so bile v času odločanja centralne banke in jih je imela pred očmi ali pa bi jih morala imeti pred očmi centralna banka, in (2) za škodo, ki je posledica ravnanja oseb, ki so pri izvrševanju teh pristojnosti centralne banke delovale na podlagi njenega pooblastila, pri tem pa, upošteva dejstva in okoliščine, s katerimi so razpolagale oziroma s katerimi bi morale ob upoštevanju pooblastil razpolagati, niso ravnale kot dober strokovnjak?
- b) Ali je treba 123. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije in 21. člen Protokola št. 4 razlagati tako, da prepovedujeta, da bi nacionalna centralna banka, ki je članica Evropskega sistema centralnih bank, iz lastnih sredstev izplačevala posebna denarna nadomestila delu nekdanjih imetnikov izbrisanih finančnih instrumentov (po kriteriju premoženjskega stanja) zaradi izbrisov, o katerih je odločila pri izvrševanju svoje zakonsko dodeljene pristojnosti izrednih ukrepov v javnem interesu zaradi preprečitve ogroženosti stabilnosti finančnega sistema, pri čemer za upravičenost do nadomestila zadošča, da je bil finančni instrument izbrisan, in ni pomembno, ali je bilo kršeno načelo, da ne sme biti noben imetnik finančnega instrumenta zaradi izrednega ukrepa na slabšem, kot če izrednega ukrepa ne bi bilo?
- c) Ali je treba 130. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije in 7. člen Protokola št. 4 o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke razlagati tako, da nasprotujeta, da bi bilo nacionalni centralni banki naloženo plačilo odškodnin za škodo, nastalo kot posledica izvrševanja njenih zakonskih pristojnosti, v višini, ki lahko okrne njeno zmožnost za učinkovito opravljanje svojih nalog? Je v tej zvezi za sklep, da je bilo kršeno načelo finančne neodvisnosti nacionalne centralne banke, pomembno, pod kakšnimi zakonskimi pogoji je navedena odgovornost naložena?
- d) Ali je treba 53. do 62. člen Direktive 2013/36/EU ⁽¹⁾ oziroma 44. do 52. člen Direktive 2006/48/ES, ⁽²⁾ ki varujejo zaupnost pri bonitetnem nadzoru bank pridobljenih ali nastalih zaupnih informacij, razlagati tako, da ti direktivi varujeta tudi zaupnost informacij, ki so bile pridobljene ali so nastale pri izvedbi ukrepov, ki so bili namenjeni reševanju bank zaradi zagotavljanja stabilnosti finančnega sistema, ko nevarnosti za solventnost in likvidnost bank ni bilo moč odpraviti z običajnimi ukrepi bonitetnega nadzora, ti ukrepi pa so se šteli za reorganizacijske ukrepe iz Direktive 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij ⁽³⁾?
- e) Če je odgovor na vprašanje pod točko d) pozitiven, ali je treba 53. do 62. člen Direktive 2013/36/EU oziroma 44. do 52. člen Direktive 2006/48/ES glede varstva pri bonitetnem nadzoru pridobljenih ali nastalih zaupnih informacij razlagati tako, da je za njihovo varstvo relevantna poznejša Direktiva 2013/36/EU tudi tedaj, ko gre za zaupne informacije, pridobljene ali nastale v času uporabe Direktive 2006/48/ES, če naj bi bile razkrite v času uporabe Direktive 2013/36/EU?

- f) Če je odgovor na vprašanje pod točko d) pozitiven, ali je prvi odstavek 1. točke 53. člena Direktive 2013/36/EU (in prvi odstavek 1. točke 44. člena Direktive 2006/48/ES, odvisno od odgovora na prejšnje vprašanje) treba razlagati tako, da niso več zaupne informacije, ki so zajete z obveznostjo ohranitve poklicne skrivnosti, informacije, ki jih ima nacionalna centralna banka kot nadzorni organ in ki so v določenem trenutku po svojem nastanku postale javne, oziroma informacije, ki bi lahko bile poslovna skrivnost, vendar so stare pet let ali več in se zato zaradi poteka časa načeloma šteje, da so zgodovinske in da so zato izgubile svojo zaupnost? Je v primeru zgodovinskih informacij, starih pet let ali več, ohranitev statusa zaupnosti odvisna od tega, ali bi bila zaupnost lahko utemeljena iz drugih razlogov, kot pa je poslovni položaj nadziranih bank ali drugih podjetij?
- g) Če je odgovor na vprašanje pod točko d) pozitiven, ali je tretji odstavek 1. točke 53. člena Direktive 2013/36/EU (in tretji odstavek 1. točke 44. člena Direktive 2006/48/ES, odvisno od odgovora na vprašanje pod točko e)) treba razlagati tako, da dovoljuje avtomatično razkritje zaupnih dokumentov, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki bi poskušale rešiti kreditno institucijo, in so pravno relevantni za odločitev sodišča v civilni odškodninski pravdi proti organu, pristojnemu za bonitetni nadzor, še pred začetkom pravnega postopka vsem potencialnim tožnikom in njihovim pooblaščencom, brez posebnega konkretnega postopka odločanja o upravičenosti razkritja vsakega posameznega dokumenta vsakemu posameznemu upravičencu in brez tehtanja nasprotujočih si interesov v vsakem konkretnem primeru, in to celo, če gre za informacije v zvezi s kreditnimi institucijami, ki niso končale v stečaju ali prisilni likvidaciji, pač pa so bile deležne državne pomoči v postopku, v katerem so bili izbrisani finančni instrumenti delničarjev in podrejenih upnikov kreditnih institucij?
- h) Če je odgovor na vprašanje pod točko d) pozitiven, ali je drugi odstavek 1. točke 53. člena Direktive 2013/36/EU (in drugi odstavek 1. točke 44. člena Direktive 2006/48/ES, odvisno od odgovora na vprašanje pod točko e)) treba razlagati tako, da dovoljuje vsem dostopno objavo na spletni strani zaupnih dokumentov oziroma njihovih povzetkov, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki bi poskušale rešiti kreditno institucijo, in so pravno relevantni za odločitev sodišča v civilni odškodninski pravdi proti organu, pristojnemu za bonitetni nadzor, če gre za informacije v zvezi s kreditnimi institucijami, ki niso končale v stečaju ali prisilni likvidaciji, pač pa so bile deležne državne pomoči v postopku, v katerem so bili izbrisani finančni instrumenti delničarjev in podrejenih upnikov kreditnih institucij, obenem pa je predpisano, da naj bi pri zadevni javni objavi na spletni strani bile prekrite vse zaupne informacije?

(¹) Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL 2013, L 176, str. 338).

(²) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL 2006, L 177, str. 1).

(³) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 15.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Halduskohus (Estonija) 28. januarja 2021 – Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet

(Zadeva C-51/21)

(2021/C 128/26)

Jezik postopka: estonsčina

Predložitevno sodišče

Tallinna Halduskohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Aktsiaselts M.V.WOOL

Tožena stranka: Põllumajandus- ja Toiduamet (prej Veterinaar- ja Toiduamet)